SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 5 JUNI 1941

DE KOORDDANSER

DE GESCHIEDENIS VAN HET BUURHUIS

(Tekeningen R. Kloos)

*„Als de zomer komt in 't land,
Gaan de zorgen aan de kant."*

Dit zong Kobus Bromvlieg, terwijl hij ijverig bezig was zijn huisje te vegen. Hij woonde in een holletje van de dikke, knoestige appelboom en die appelboom stond in een mooie tuin, vól vruchtbomen en bloemen.

Kobus was wát tevreden met zijn huisje, hij zat er best, vond hij en daarom zong hij zijn eentonig liedje; eerst dacht je, dat 't alleen zo'n beetje gebrom was, maar als je goed luisterde, hoorde je duidelijk, dat hij zong:

„Als de zomer is in 't land, gaan de...."

„Zeg, buurman, zing jij eigenlijk altijd?" vroeg een slaperige stem.

Kobus hield op met zingen en stak z'n hoofd door de deur.

„Riep daar iemand? Wel, wel, kijk eens aan, 't buurhuis bewoond! Dag, buurvrouw, wat is 't een prachtig weer...."

„Zeg, buurman," zei de nachtvlinder, „ik vroeg, of je altijd zo zingt," en ze keek Kobus met haar grote, slaperige ogen aan.

„Zingen? Ik? Ja, altijd. Wát ik ook doe, ik zing...."

„Maar dat is verschrikkelijk!"

„Verschrikkelijk! Noem je 't verschrikkelijk om zó blij en gelukkig te zijn, dat je aldoor moet zingen? Ik zing om de bloemen, om de zon.... Ach ja, nu bedenk ik me opeens, buurvrouw, dat jij 's nachts rondvliegt en overdag slaapt! Hoe is 't mogelijk, dat iemand overdag kan slapen!"

„Hoe is 't mogelijk, dat iemand 's náchts kan slapen," zei de nachtvlinder. „Ben jij 's nachts weleens wakker geweest? Heb jij weleens rondgevlogen in een warme zomernacht, als de lucht vol geuren is en de maan.... zeg, kén jij eigenlijk de maan????"

De maan, hm, ja, hm, ik zag weleens zoiets. 't Is een bleekneus vergeleken bij de zon, hoor! Neen, de zon, dat is pas iets heerlijks!

„Als de zomer komt in 't land, gaan de zorgen...."

„Buurman," zei de vlinder, „ik heb me vergist; hier kan ik niet gaan wonen, ik zou geen oog dicht doen, zo'n hele dag. Ik ga een ander huis zoeken, goededag!" En weg was ze.

Kobus keek haar na: maar goed ook, dat ze weg was; stilhouden kan ik me nou eenmaal niet; dán maar geen buren. Kom, ik ga verder met vegen.... — „Als de zomer komt in 't land...."

Toen Kobus na een uurtje neuriënd uit zijn huisje kwam, zag hij, dat 't buurhuis toch bewoond was. De bewoner zat een eindje verder, op een tak; 't was een dikke, dikke rups, die rustig zat te eten.

„Goedemorgen, buurman," zei Kobus, altijd vriendelijk.

„Mmumm," zei de rups.

„Bevalt 't nieuwe huis je nogal?"

„Mmumm," zei de rups opnieuw.

Mmumm betekent zeker ja, dacht Kobus en hij keek naar de etende rups. Sjonge, wat kon dié eten! In dat éne uurtje zit al in twee blaadjes een flink gat. Als dat zo doorgaat, zal 't er hier niet mooier op worden. Hij streek eens langs z'n hoofdje en zei:

„Buurman, vertel me eens, éét jij altijd?"

„Mmumm," zei de rups, al kauwend.

„Ga je nou, ga je nou.... ál die blaadjes hier.... voor mijn huis.... opeten?"

„Mmumm," zei de rups.

Kobus kreeg bijna tranen in z'n ogen. Maar dat zou niet gebeuren, zijn boom kaal gegeten! Daar moest iets op verzonnen worden! Wacht eens, hij kreeg een idee. Hij ging naast de rups zitten en zei:

„Ja, 't is hier heerlijk wonen, kijk toch eens, wát een bloemen, wát een uitzicht! Nu woon ik hier al zó lang, maar denk je dat het me ooit verveelt! Nee, eigenlijk is hier maar één nadeel...."

De rups at.

„Ik zei, er is maar één nadeel, dat zijn de spreeuwen...."

„Sprééuwen," gilde de rups, die vergat te eten van schrik. „Wáár zijn spreeuwen?"

„Daar boven, hier vlak boven ons woont een familie," wees Kobus achteloos. „O, ze kunnen 't ons soms moeilijk maken, weet je, vooral als er jongen zijn, zoals nu...."

Wat hij verder zei, hoorden de blaadjes en de takken. Meneer Rups snelde naar beneden, zo hard zijn beentjes hem dragen konden. Hij was al halverwege de stam en Kobus lachte en lachte, dat de tranen hem over de wangen rolden.

„Heb ik die even een poets gebakken! Spreeuwen, ha-ha, er hebben hier nog nooit spreeuwen gewoond; o,o, is ie goed!" En hij danste van plezier in de rondte en zong z'n oude liedje: „Als de zomer komt in 't land, gaan de zorg...."

„Zo, Kobus, heb je weer niks

beters te doen dan te zingen," hoorde hij opeens een snibbige stem zeggen. „Ik zou weleens willen weten, of jij ooit iets behoorlijks doet."

't Was Sientje Oorwurm, knorrig als altijd.

„Wel, Sientje, waaraan heb ik je bezoek te danken?" vroeg Kobus beleefd.

„Ik denk er over, naast je te komen wonen; dat huis is nog leeg, hè?"

Kobus schrok. Het zure Sientje naast zich! Hemel, wat nou weer! Dan had hij bijna nog liever de rups als buurman; die mopperde ten minste niet.

„Is 't nogal prettig wonen hier?" vroeg Sientje.

„J....j....a....a....," aarzelde Kobus.

„Nou, wat bedoel je nou, ja of neen?" snibde Sientje.

„Ik bedoel.... ja," zei Kobus.

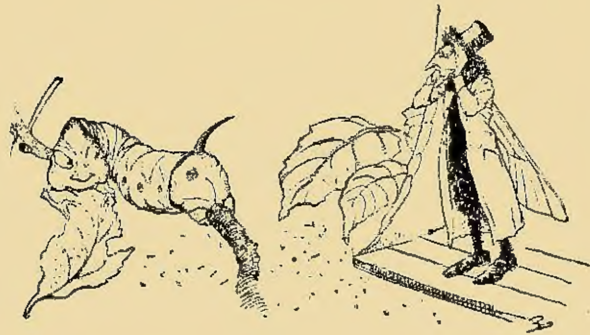
„En 't huis, hoe is 't huis?"

„Nou.... goed...." zei Kobus.

„Is 't niet vochtig? Ik heb aan niets zó 't land als aan vocht."

Dát was een idee; Kobus leefde op. „Vocht zeg je, ja, vocht is er wél."

„Is er wél?"

„Ja, heel erg zelfs, heel erg, om de waarheid te zeggen, héél, héél erg; op natte dagen slaap ik weleens met een paraplu op in bed."

„Met een paraplu!"riep Sientje. „Hoe hou je 't uit! Dan ben je nog dommer dan ik dacht, dat je in zo'n huis blijft wonen! Neen, dat is niets voor mij, dan zijn er nog wel betere huizen te vinden. Tot ziens, Kobus! En ga eens iets behoorlijks uitvoeren, hè...."

„Dag, Sientje," knikte Kobus en 't was maar goed, dat ze het glundere gezicht niet zag, waarmee hij haar nakeek. „Vocht, ik heb nog nooit één druppel vocht gezien! Maar ze kan wegblijven, ouwe mopperpot! Bah, waar komt intens die vieze lucht vandaan!"

Kobus snoof. Hij hoefde niet ver te zoeken; naast hem stond een mestkever. Hé, wat moest die nou weer; toch niet naast hem wonen???? Maar nee, de mestkever was alleen maar een beetje aan de wandel. 't Was zulk prachtig weer!

Ja, dacht Kobus, ik ga er ook een beetje op uit; 't is zonde om zo'n hele dag thuis te zitten. Hij spreidde zijn vleugeltjes uit en snorde zingende de tuin in: „Als de zomer komt in 't land, gaan de zorgen aan de kant, als de zomer komt in 't land, gaan de...."

* * *

't Was al laat, toen hij eindelijk moe en voldaan op weg was naar huis. Hij verlangde er naar lekker te slapen. Kijk, daar was zijn boom al; de laatste stralen van de ondergaande zon glinsterden in de blaadjes; nu moest hij de ingang van zijn huis ook kunnen zien.... en 't buurhuis.... hè ja, nu opeens dacht hij aan 't buurhuis. Hoe zou 't daar zijn! Misschien was het wel bewoond geworden, terwijl hij uit was! Eerst eens kijken vanaf de takken, hoe 't er mee was! Hé, wat glinsterde daar zo vóór zijn huisje en wat hoorde hij daar voor geroep van.... help.... help!

Wat een bekende stem riep daar: „Help! help!" en wie keek daar uit de deur van 't buurhuis? O, wat schrok die Kobus, want naast hem woonde.... z'n ergste vijandin: juffrouw Spin!!!

Ze had een groot web gemaakt tot vóór zijn deur; vóór zijn deur, stel je voor! en in dat web spartelde.... z'n vriend Daantje! Met z'n achterpoten zat hij vast, de voorpoten spartelden wanhopig in de lucht en juffrouw Spin keek om 't hoekje, gereed om toe te snellen.

Kobus bedacht zich niet lang. Héél voorzichtig kroop hij naar z'n arme vriendje toe; als hij dat akelige, kleverige web ook maar niet aanraakte!

Daar was hij, vlákbij.... hij stak zijn pootjes uit en Daantje greep die vast.

Kobus trok en trok.... daar kwam juffrouw Spin woedend aangelopen.... nog één ruk.... lós!!

Met trillende vleugels van angst vlogen de twee vrienden weg en ploften neer op de eerste tak, die ze tegenkwamen. Daar keken ze mekaar eens aan. Was dát een

schrik en wat een toeval, dat Kobus nét thuiskwam!

Beneden zich hoorden ze juffrouw Spin razen en tieren.

„Kobus," snikte Daantje, „als jij toch niet gekomen was! O, o, ik moet er niet aan denken...."

„Kom, kom," troostte Kobus, „denk er maar niet meer aan. Hoor die juffrouw Spin eens te keer gaan! Ik durf niet meer in huis; stel je voor, zó'n buurvrouw! Dat heb ik er nou van, dat ik al die andere buren niet goed genoeg vond! Kom, Daantje, ga mee, we gaan een ander huis zoeken; een groot huis, waar we samen kunnen wonen. Dan zoeken we er een zonder buurhuis en dan hebben we 't fijn rustig."

Zo gezegd, zo gedaan. Ze hoefden niet eens ver te zoeken; ze vonden al gauw, hóóg in een kersenboom, een huisje, dat geknipt was voor hen. Daar trokken ze samen in en iedere avond met mooi weer kon je de twee vrienden vóór hun huisje zien zitten, heel tevreden, en Kobus vertelde telkens opnieuw z'n avonturen van die éne dag. Ze konden er nu weer om lachen!

Ze hadden 't heerlijk rustig en Daantje had een vervolg op 't liedje van Kobus gemaakt. Dat zongen ze nu samen, dag in, dag uit en 't verveelde hun nooit. Want, zongen ze:

„Als de zomer komt in 't land,
Gaan de zorgen aan de kant
En wat is het dan toch fijn
Om een vlieg te mogen zijn.

R. KLOOS-MOOLENAAR

TOMMIE'S AVONTUREN

DOOR PIET BROOS

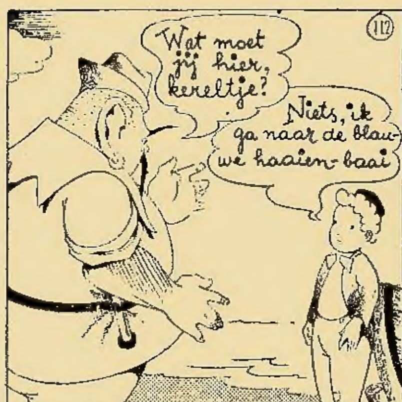
Toen hij het strand bereikt had, zag hij in de verte een driemaster liggen en hij bleef er enige tijd naar staan kijken. Driemasters zag je tegenwoordig niet veel.

Vlak op het strand lag een roeiboot. Tommie ging er naar toe. Misschien ging het schip wel naar de Blauwe-haaienbaai en kon hij meevaren!

Maar kapitein Lapoor, die al geruime tijd gezocht had naar een flinken scheepsjongen, zag Tommie staan en dacht: Ha, net wat ik zoek, dien neem ik mee!

Tommie was wel een beetje geschrokken van den kapitein, want.... Brrr, wat een barse bulderstem had die man!

„Jij gaat met mij mee!" gromde de kapitein. „En niet naar de Blauwe-haaienbaai, maar net de andere kant op." Tommie had daar niet veel trek in.

Terwijl de kapitein nog stond te praten en naar zijn schip wees, draaide Tommie zich vliegensvlug om en was al verdwenen voor de verbouwereerde kapitein er erg in had.

Hij zag wel dat Tommie watervlug was en daarom alarmeerde hij zijn manschappen op het schip met pistoolschoten, om mee te helpen bij de achtervolging van den vluchteling.

De zware jongens op het schip hoorden de schoten en merkten dat de kapitein hen naar de kust wilde hebben. Ze maakten een sloep klaar en roeiden weg.

Met forse slagen doorkliefden ze het zeewater en stonden weldra op het strand. Zou de kapitein een schat of zoiets gevonden hebben op deze eenzame kust?

WILLY WEETAL'S WEDERWAARDIGHEDEN

DOOR
-R-M-BRINKERHOFF-

KOM, BOB, JE MOET EEN HOEDJE HEBBEN WE GAAN ER SAMEN EEN KOPEN IN DE STAD!

IK WIL GEEN HOED! IK MOET 'N PET HEBBEN!

NOU, NOU!

IK GA NIET MEE ALS IK GEEN PET KRIJG!

NEE. JE KRIJGT EEN HOED!

IK WIL 'N PET!

TOE, BOB! JONGENS ZIEN ER VEEL KEURIGER UIT MET'N HOEDJE!

PET!

HOEDENZAAK

HOU NOU OP MET DIE ONZIN, BOB, WE ZIJN NAAR DE STAD GEGAAN OM EEN HOED TE KOPEN EN WE KOPEN EEN HOED!!! BEGREPEN?

IK WIL'N PETJE HEBBEN!

KIJK'S, DA'S 'N HOEDJE DAT PRECIES BIJ ZO'N VENTJE PAST!

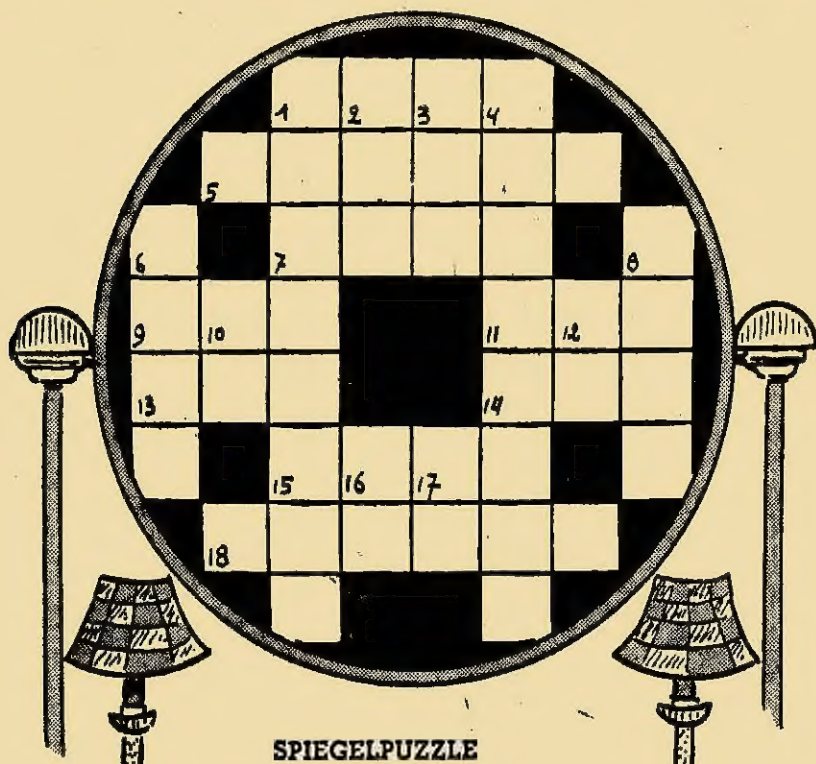
IK VIND HET AFSCHUWELIJK!

HET STAAT JE KEURIG, BOB!

BOB, WIL JE DAT LATEN! JIJ ONDEUGENDE BENGEL...

-R-M-BRINKERHOFF-

BONT ALLERLEI

SPIEGELPUZZLE

Woordjes invullen volgens bijgaande betekenis.

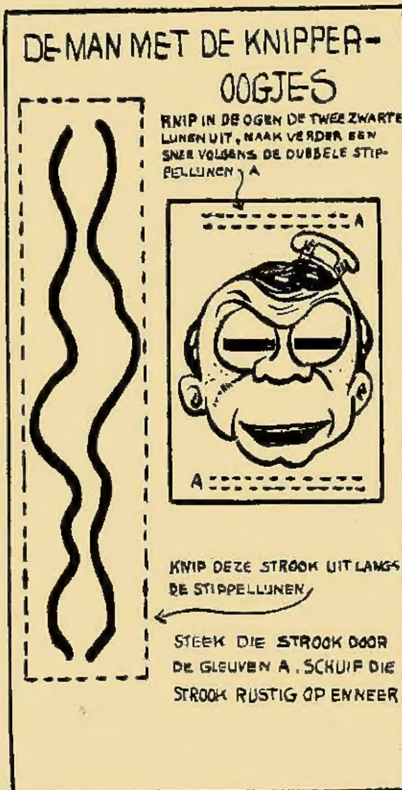
(Eigen tekeningen)

Horizontaal:

1. Deel van het schip.
5. Vak van een houten beschot, van een deur of een luik.
7. Stuk grond.
9. Snelle, slankgebouwde viervoeter.
11. Plechtige belofte.
13. Pietje was thans . . . de beurt.
14. Wel. . . ., hoe kom je daarbij?
15. Oude Hollandse munt. Men vindt het woord ook terug in het bekende gezegde: een . . . . in het zakje doen.
18. Gezicht.

Verticaal:

1. Almanak.
2. Meisjesnaam.
3. Getal.
4. Aantal leden.
6. Bestaat uit ettelijke treden.
8. Adellijk.
10. Afkorting van: en andere.
12. Tweemaal dezelfde klinker.
16. De 21e en 12e letter van het alphabet.
17. Ezelgeluid.

Oplossingen vorig nummer

DOG-PUZZLE

```
              K A
        B A A R D
        A A R   A
          L A A N
B R A N D   V   K
O E V E R   A
O         L A
M         E N
          E
          M
```

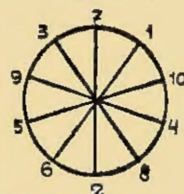
VISITEKAARTJES-PUZZLE

1. Metselaar. 2. Zwitserland. 3. Vingerhoedskruid.

WOORD-PUZZLE

L	A	T
I	D	A
P	A	K

KAART-PUZZLE

Tekeningen Bouman.

RAADSELTJES

1. Mei-boom. 2. Knoop-punt. 3. Ka-me-raad.

(Eigen tekening

1. Met d ligt het om je nek, zonder d is hout noch metaal er veilig voor.
2. Met s komt het tijd te kort, zonder s is het een foeilijke eigenschap.
3. Met t is het een knaagdier, zonder t is het een deel van een schip.
4. Met k draag je 't aan je voet, zonder k ben je heel onhandig.
5. Met r heeft het twee pijpen, zonder r kun je 'r lustig in bladeren.
6. Met z is het ruim, zonder z is het glad.
7. Met m vind je 't in zee, zonder m kan het je doen huilen.
8. Zonder r is het een jongensnaam, met r sla je d'r op.
9. Met v hoort het bij paps, zonder v stroomt er vaak bloed doorheen.
10. Met l kapt het er op los, zonder l geeft het honig.

ONZE MALLEMOLEN.

3 CM

E

DAK VAN LOKETJE

$2\frac{1}{2}$ CM

PASTA

PASTA

C

DIAMETER 13 CM

PLAK DIT OVER A

A

5 CT PER RIT

LOKET

5 CT PER RIT

PASTA

VOUW VOLGENS STIPPELLIJNEN

PLAK DAK E EROP

PLAK DE BODEM OP EEN STEVIG STUK CARTON

PLAK HIER STROOK B OMHEEN

PLAK DAN HET HELE GEVAL OP BODEM D

PLAK HET DAK C OP DE RING

MODEL

D

10 CM

STROOK B HIER OMHEEN PLAKKEN

$8\frac{1}{2}$ CM

LOKET

D

12 CM

$28\frac{1}{2}$ CM

$4\frac{1}{2}$ CM

PASTA

B

STROOK B WORDT $28\frac{1}{2}$ CM LANG. MET CARBOONPAPIER TEKEN JE OP DIE STROOK VERSCHILLENDE PAARDEN EN JE VORMT MET DIE STROOK EEN CIRKEL DIE PRECIES OP DE BODEM PAST (D). DE ONDERSTE (a) PAPIERLIPJES PLAK JE VAST OP DE BODEM. DE BOVENSTE (b) DIENEN OM HET DAK AAN TE BEVESTIGEN.

X.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

OP DE VÉLOCIPEDE!

